

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010179
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4421010179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovanej W. C., pre pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek , odsek 4 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2 Pv/109/20/4404 z 14.04.2021, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 16.06.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaná W. C., narodená XX.XX.XXXX v W., trvale bytom V. - X., L. XXX/XX (adresa na doručovanie písomností), prechodne bytom B. Z., U. XX

je vinná , že

v rámci trestného konania, vedeného vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky, Odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ“), pod ČVS: ORP-458/1-VYS-NZ-2018 vypovedala dňa 01.06.2018 v čase od 11.20 hod. do 13.05 hod. pred vyšetrovateľom v Nových Zámkoch na Ul. Bratov Baldigarovcov 7 v procesnom postavení svedkyne - poškodenej, že osoba Vojtech O., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom X. W., prechodne bez prihlásenia B. Z., B. XX, sa vyhrážkami, že zničí jej rodinu, že jej manžel príde o prácu, že mu podpáli auto, chcel dostať k majetku jej manžela a nútil ju vypovedať proti manželovi vo veci objednávky vraždy, s tým, že keď na to nepristúpi, sám odstráni jej manžela, zoberie ho do lesa, tam ho dobije k smrti, prinúti ho vykopať si vlastný hrob a nie je problém ho zastreliť a následne dňa 02.06.2018 v čase od 21.00 hod. do 23.00 hod. opäť vypovedala v tej istej trestnej veci pred vyšetrovateľom v B. Z. na Ul. Bratov Baldigarovcov 7 v procesnom postavení svedkyne - poškodenej, kde uviedla, že Vojtech O. ju nútil, aby svedčila, že jej manžel bol objednávateľom vraždy a keď s tým nesúhlasila, vyhrážal sa jej, že on si na jej manžela počká, niekam ho odvečie, ublíži jemu aj jej a že jej manžel príde o prácu, pričom ňou uvádzané okolnosti viedli k tomu, že P. O. bol dňa 02.06.2018 zadržaný v zmysle § 85 odsek 1 Trestného poriadku ako podozrivý, toho istého dňa mu bolo vznesené obvinenie v zmysle § 206 odsek 1 Trestného poriadku pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a následne bol dňa 03.06.2018 uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4Tp/65/2018 vzatý do väzby , ktorá trvala až do dňa 13.06.2019 , kedy bol z väzby prepustený uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/87/2018, pričom uvádzané tvrdenia obžalovanej, ktoré uvádzala v trestnom konaní v procesnom postavení svedkyne - poškodenej, neboli pravdivé a obžalovaná už vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Nové Zámky v predmetnej trestnej veci, vedenej pod sp. zn. 3T/87/2018 priznala, že skutočnosti, ktoré obžaloba kladie Vojtechovi O. za vinu a ktoré o ňom ona uvádzala, si vymyslela a tieto nie sú pravdivé, keďže sa jej P. O. nikdy nevyhrážal, nikdy ju k ničomu neprinútil, pričom P. O. bol následne spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/302/18/4404 zo dňa 21.09.2018, podanej

na neho pre vyššie uvedený trestný čin, oslobodený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/87/2018-629 zo dňa 03.10.2019, právoplatným dňa 19.10.2019,

t e d a

ako svedok v trestnom konaní uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a spáchala uvedený čin a spôsobila ním iný obzvlášť závažný následok,

č í m s p á c h a l a

pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 346 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe sa ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaná povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 14.04.2021 pod sp.zn. 2Pv/109/20/4404 obžalobu na obvinenú W. C., pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je vinná zo skutku, uvedeného v obžalobe, súd preto obžalovanej položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaná na všetky tieto jej položené otázky odpovedala kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovanej prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovanej o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovanej okrem jej samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaná skutkom, ktorý jej kládla za vinu obžaloba, naplnila všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahla do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na riadnej činnosti súdov trestnom konaní a orgánov činných v trestnom konaní, podmienenej zistením pravdivého a správneho skutkového základu pre ich rozhodnutie tak, že ako svedok v trestnom konaní uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie

a spáchala uvedený čin a spôsobilá ním iný obzvlášť závažný následok. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovanej a následkom jej činu na jednej strane a jej úmyselným zavinením na strane druhej.

Z vyššie uvedených dôvodov súd obžalovanú uznal vinnou tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, a to znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Z postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítaného znaleckého psychologického posudku na obžalovanú súd zistil, že obžalovaná je prevažne introvertná, menej harmonizovaná, vo zvýšenej miere submisívna, senzitívna, úzkostlivá, tenzná, dráždivá, náladová s emocionálnymi rozladami. Zjavná je u nej nerozhodnosť s pochybnosťami o vlastných schopnostiach a s pocitmi celkového zlyhania, jej prejavy a túžby sú neraz protichodné, čo vedie k problematickým, nekonformným, konfliktným prejavom a svoje nahromadené vnútorné napätie odvádza spravidla náhlym, prekvapivým, neadekvátnym spôsobom. Správanie obžalovanej je do značnej miery emóciami určené s menej účinnou participáciou mentálnej kontroly, ťažko odoláva emocionálnym podnetom a takým vplyvom z okolia, ktoré sľubujú uspokojenie jej potrieb. U obžalovanej neboli zistené patologické rysy osobnosti, t.j. žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy ani príznaky látkovej či inej závislosti. V motivačnom predpolí správania obžalovanej sú podľa znalca evidentne jej osobnostné charakteristiky, ktoré predisponujú zmätočné správanie v tak náročnej stresogénnej situácii, akou je trestné konanie, navyše pri problematickom manželstve s mužom, v tom čase podozrivým z objednávky vraždy, zaťažujúcim rodinnom prostredí a napokon pri komplikovanom mileneckom vzťahu. Podľa znalca rodinné prostredie, problematický manželský vzťah, psychický stav detí obžalovanej (autizmus, ADHD) ako aj osobitosti jej mimomanželského vzťahu ako dlhodobý stresogénne pôsobiace činitele, prispievali k prehľbovaniu disharmónie jej osobnosti a k zvýrazňovaniu jej opísaných osobnostných charakteristík. Znalec napriek obmedzenému potenciálu obžalovanej k dosiahnutiu významnej zmeny psychotherapeutickými postupmi, považoval jej psychologické vedenie so zameraním na sebaopoznanie a konštruktívne riešenie problémových situácií za indikované. Podľa vyjadrenia obžalovanej k predmetnému znaleckému posudku na hlavnom pojednávaní aktuálne sama i absolvuje psychologické poradenstvo.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovanej súd zistil, že táto je matkou troch detí, pričom dvom z nich poskytuje osobnú starostlivosť, s ich otcom nežije v spoločnej domácnosti. Obe z týchto detí majú neurológom potvrdené diagnózy, pre ktoré je nutné sledovanie ich zdravotného stavu, pričom jedno z týchto detí trpí pervazívnou vývojovou poruchou, detským autizmom, vývinovou dysfáziou, tento je nesebestačný, odkázaný na starostlivosť druhej osoby, vyžaduje pomoc aj pri samoobslužných úkonoch, komunikácia je minimálna s tým, že komunikuje nonverbálne. Obžalovaná je zamestnaná v Združení na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím ako pomocná pracovníčka na čiastočný úväzok. Domov sociálnych služieb, zriadený týmto združením, poskytuje ambulatnou formou sociálne služby aj vyššie uvedenému synovi obžalovanej so zdravotným postihnutím. Zamestnávateľom je obžalovaná hodnotená mimoriadne kladne a to nielen pre svedomitú a dôslednú plnenie jej pracovných povinností, ale aj pre jej obľúbenosť v kolektíve pracovného tímu zamestnancov. Z miesta trvalého bydliska obžalovanej nie sú o nej uvádzané žiadne negatívne poznatky k jej osobe a správaniu. Obžalovaná nebola dosiaľ súdne trestaná a v evidencii priestupkov má evidovaný iba jediný priestupok na úseku cestnej dopravy.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanej, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy.

Súd zistil u obžalovanej poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (viedla pred spáchaním trestného činu riadny život) a podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznala a tento úprimne oľutovala), príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd u obžalovanej nezistil žiadnu. Trestný zákon v ust. § 346 odsek 4 Trestného zákona ustanovuje základnú sadzbu trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovanej zistených poľahčujúcich okolností pri absencii príťažujúcej okolnosti a

pri prevahe poľahčujúcich okolností znížil hornú hranicu podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 8 rokov.

Súd však u obžalovanej zistil podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že predovšetkým vzhľadom na pomery obžalovanej by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre ňu neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania než 4 roky.

V tomto smere súd zohľadnil predovšetkým postoj obžalovanej k za vinu jej kladenému trestnému činu v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní, kedy žalovaný skutok bez výhrad priznala, urobila vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijala všetky účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 44/2017). Obžalovaná trestný čin súčasne i olutovala, pričom pre súd toto jej vyjadrenie vyznelo skutočne úprimne, keďže obžalovaná skutočnosť, že v predmetných jej výpovediach v označenej trestnej veci v prípravnom konaní ako svedka vypovedala nepravdu, uviedla a priznala už v štádiu trestného konania v tej veci obžalovaného P. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Obžalovaná je pritom osobou, ktorá sa po celý svoj doterajší život nedostala do vážnejšieho rozporu s právnym poriadkom, keďže sa dopustila iba jediného priestupku na úseku cestnej dopravy, v súčasnej dobe je i zamestnaná a s mimoriadne kladným pracovným posudkom od jej súčasného zamestnávateľa. Súd osobitne zohľadňoval aj osobné a rodinné pomery obžalovanej, ktorá sama poskytuje osobnú starostlivosť maloletému dieťaťu s diagnostikovaným ADHD syndrómom a súčasne sa stará aj o ťažko zdravotne postihnuté dospelé dieťa, ktoré si vyžaduje celodennú starostlivosť a pomoc pri základných životných úkonoch tak, ako je vyššie uvedené. Podľa názoru súdu tak trest odňatia slobody, a to v prípade použitia vyššie uvedenej upravenej trestnej sadzby výhradne ako nepodmienečný, by viac ako obžalovanú postihoval práve jej dve deti, na starostlivosť obžalovanej, zvlášť pokiaľ ide o jej dieťa s vážnymi diagnózami, odkázané.

Súčasne súd dospel k záveru, že mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby nevyklučujú ani okolnosti prípadu napriek tomu, že obžalovaná týmto spôsobila obzvlášť závažný následok v podobe väzby inej osoby. V tejto súvislosti súd zohľadňoval motivačné faktory obžalovanou spáchaného zločinu krivej výpovede a krivej prisahy, ktorý podrobne rozviedol znalec PhDr. G. T. v ním podanom znaleckom posudku a ktoré v konečnom dôsledku vyplývajú aj z priebehu trestného konania vo veci, v ktorej sa obžalovaná ako svedok tohto trestného činu dopustila. Zistená pohnútko obžalovanou spáchaného skutku, hoc neospravedliteľná a v konečnom dôsledku majúca za následok nedôvodné obmedzenie osobnej slobody inej osoby v podobe väzby, však vysvetľuje správanie sa obžalovanej v prejednávanej veci, ako vybočujúceho z medzí ňou dlhodobo vedeného riadneho života, doteraz takmer bezvýhradne v súlade s právnym poriadkom.

Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že je možné dôvodne očakávať, že nápravný účinok na osobu obžalovanej a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovanej a zabránenie jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti), ako aj generálnej prevencie (dostatočne ochrániť spoločnosť a aj iných odradiť od páchania trestnej činnosti) splní aj trest odňatia slobody v nižšej výmere než 4 roky. Za dostatočný v tomto smere súd považoval pri dodržaní limitu podľa § 39 odsek 3 písmeno e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom súčasne vzhliadol podmienky pre podmienený odklad výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 3 roky za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovanej v skúšobnej dobe.

Na posilnenie účelu uloženého trestu z hľadiska eliminácie akéhokoľvek prejavu rizikového správania sa obžalovanej pri riešení krízových životných situácií súd ako špecifickú podmienku probačného dohľadu uložil obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve, ktorej absolvovanie je indikované aj podľa vo veci podaného znaleckého psychologického posudku. Súd neuvažoval o uložení povinnosti obžalovanej ospravedlniť sa poškodenému Vojtechovi O. s poukazom na fakt, že tento po jeho oslobodení spod obžaloby prokurátora v jeho trestnej veci s obžalovanou obnovil na istý čas partnerský vzťah, P. O. z tohto dôvodu ani neudelil súhlas s trestným stíhaním obžalovanej aj pre zločin krivého obvinenia a preto je súd názoru, že ukladanie takejto povinnosti obžalovanej v prejednávanej veci by bolo skutočne iba formálnou povinnosťou bez akéhokoľvek očakávaného účinku na správanie sa obžalovanej v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).